

Ja n'hi ha prou! Per llibertat, democràcia i estat de dret a Catalunya!

written by Axel Schönberger | 8 d'octubre de 2019

Dos anys després del referèndum en el qual el poble català va exercir el seu dret humà universal, irrestringible i inviolable a la seva autodeterminació, Espanya, *de facto* una potència colonial, segueix sense voler complir les seves obligacions que es deriven del dret internacional vinculant per Espanya, de l'ordenació jurídica espanyola i de la mateixa constitució espanyola, i segueix negant-se a concedir als catalans el seu dret d'autodeterminació garantit per la Constitució. De la llista de transgressions de l'Estat espanyol en citaré aquí només algunes:

1. L'Estat espanyol, com a mínim des del setembre/octubre del 2017, vulnera permanentment el seu propi dret i atempta contra les normes vinculants dels grans pactes de drets humans de l'ONU.

2. L'Estat espanyol abusa del seu dret penal, que interpreta arbitràriament i que usa –contràriament al principi *nulla poena sine lege*– com a mitjà de persecució política i de repressió.

3. L'Estat espanyol –vulnerant el dret orgànic espanyol– ha destituït un govern elegit democràticament, ha dissolt un parlament també elegit democràticament, i immediatament ha perseguit judicialment els destituïts membres del govern i la presidenta del Parlament, encara que tots ells en cap moment s'havien fet reus dels delictes que se'ls imputa.

4. L'Estat espanyol ha suprimit *de facto* la separació de poders en aquests darrers anys. El legislatiu, l'executiu i el judicial operen conclusivament contra el poble català i

vulneren en milions de casos els seus drets humans.

5. L'Estat espanyol terroritza ciutadans íntegres, i els manté en presó preventiva amb febles arguments, encara que el Grup de Treball de l'ONU contra empresonaments il·legals va decidir per unanimitat que se'ls posi immediatament en llibertat i que se'ls indemnitzi. En opinió del gremi competent de les Nacions Unides, més aviat s'haurien d'emprendre accions judicials contra qui sigui responsable de l'empresonament il·legal dels dirigents catalans i que, com el 1r d'Octubre de 2017, usa una inútil violència contra els seus propis i pacífics ciutadans i ciutadanes.

6. L'Estat espanyol retalla contínuament des de fa anys els drets del parlament català, en tant que l'anomenat Tribunal Constitucional espanyol, que també disposa d'atribucions legislatives i executives –almenys dos dels dotze membres han de reunir les condicions per poder ser jutges– declara inconstitucionals una vegada i un altra les lleis més importants del parlament català.

7. L'Estat espanyol no considera que les llengües dels pobles d'Espanya tinguin els mateixos drets, sinó que intenta per tots els mitjans conservar la dominació del castellà sobre totes les altres llengües d'Espanya, especialment sobre el català.

8. L'Estat espanyol saqueja econòmicament, des de fa dècades, els Països Catalans –Catalunya, el País Valencià i les Balears– de manera inaudita. Als set milions i mig de catalans se'ls exigeix cada any més del que paguen junts tots els Lands alemanys rics al fons de compensació territorial (*Länderfinanzausgleich*). En canvi, les inversions en infraestructures de l'Estat espanyol a Catalunya es revelen sovint com a prometes per al futur, per la realització de les quals caldrà esperar fins a la setmana dels tres dijous.

9. L'Estat espanyol intenta subjugar Catalunya amb terror i

repressió i escampar por i pànic. Així s'inventa presumptes delictes de catalans, per poder simular davant de l'opinió espanyola i internacional una aparent disposició a la violència del pacífic independentisme català.

10. L'Estat espanyol ni està disposat a cap diàleg ni ho estarà. Escampa falsedats i intenta enganyar l'opinió internacional. La seva fita segueix sent l'anorreament de la nació catalana i l'assimilació completa del poble català a Espanya.

Amb aquesta Espanya no és possible cap solució del conflicte, concertada en diàleg i fixada amb un pacte vinculant. Aquesta Espanya no és un estat de dret, sinó que s'ha tornat un estat sense dret, en el qual els més alts tribunals el vulneren i es converteixen en agutzils de la política. Aquesta Espanya post democràtica ni té ni pot tenir cap futur dins de la Unió Europea mentre trepitgi els drets humans i vulneri els més elementals principis legals.

De tot plegat en trec les següents conclusions per a una resistència pacífica que tingui èxit contra les estructures colonials espanyoles a Catalunya:

1. Espanya no es pot reformar des de dins. No hi ha cap disposició d'Espanya a dialogar amb Catalunya. La resposta a la repressió espanyola, per tant només pot ser inferir de manera pacífica els màxims danys possibles a l'Estat espanyol i a l'economia espanyola. Només quan Espanya, com Sud-àfrica en altres temps, s'hagi convertit en un estat pària per la comunitat internacional i els danys econòmics produïts per boicots i un comportament intel·ligent de consum siguin molt superiors als rendiments que treu Espanya de la seva colònia catalana, estarà Espanya disposada a permetre que el poble català faci ús del seu dret d'autodeterminació. Possiblement això succeiria a partir d'uns danys anuals de 160.000 milions d'euros per l'Estat i l'economia espanyols.

2. Qualsevol intent de col·laborar constructivament en l'organització de la política al Congrés i al Senat espanyols no durà a la fita de facilitar al poble català el seu dret d'autodeterminació. Cal més aviat, tan eficientment com sigui possible, destorbar i paraitzar un sistema polític corrupte que en els darrers anys, com una pseudodemocràcia en un estat sense dret, s'ha desacreditat a si mateix.

3. Desunió i picabaralles partidistes entre els polítics i partits catalans perjudiquen la causa del poble català. Al davant d'una potència colonial prepotent només pot dur a la fita un front unitari de tots els partits.

4. Per la comunitat internacional només compta qui regeix efectivament Catalunya. En aquests moments no és la Generalitat de Catalunya, sinó ben clarament el govern central espanyol. Amb desobediència davant de l'Estat espanyol, negant-se a obeir les seves ordres i a reconèixer les seves estructures colonials, poden demostrar milions de catalans a l'opinió pública internacional que Espanya no aconsegueix de controlar el país de manera eficient.

5. Estratègies de consum i d'inversió pensades intel·ligentment poden ser dirigides contra les empreses espanyoles i estrangeres que ajuden l'Estat espanyol a negar al poble català el seu dret humà a l'autodeterminació. Això inclou la retirada de liquiditat privada i de valors de fortuna transferibles cap a l'estranger (per exemple, a Suïssa) i tant com es pugui evitar de pagar impostos a Espanya mentre duri la repressió a Catalunya.

6. Cal, sense por a les mesures repressives de l'Estat espanyol, no deixar-se intimidar, ben al contrari, tant a la presó com a l'exili seguir lluitant per l'autodeterminació del poble català i per la construcció de la República Catalana. Els presos polítics a Espanya, davant de tots l'infrangible Jordi Cuixart i el govern català a l'exili sota la direcció del legítim president català Carles Puigdemont, tiren endavant

de manera imparable el projecte comú.

7. Cal cridar l'atenció de tota la humanitat sobre la repressió a Catalunya i sobre les vulneracions massives dels drets humans perpetrades per Espanya, i guanyar-la per a un boicot de mercaderies i serveis espanyols, per a un boicot mundial d'esportistes espanyols i per a la fita d'un aïllament diplomàtic d'una Espanya que vulnera massivament els drets humans. Igualment s'haurà de remarcar als altres continents que la Unió Europea des de fa anys no sols tolera, sinó que aprova les violacions dels drets humans en milions de casos per part d'Espanya. Una Unió Europea que no sols no procedeix contra les greus vulneracions de drets humans a Espanya, sinó que fins i tot hi dóna suport, ha de ser posada a la picota de l'opinió pública internacional, igual que Espanya, mentre no rectifiqui el seu comportament.

8. Cal obrir els ulls de l'opinió pública internacional sobre el fet que els criminals sublevats que sota la direcció del brutal genocida Francisco Franco, a la guerra civil, van destruir la república espanyola que tenia el suport català i van conquerir militarment i amb violència brutal els Països Catalans, no haurien aconseguit els seus objectius sense el suport material, financer, logístic i personal del Tercer Reich i d'Itàlia. Alemanya i Itàlia mai no han reconegut la seva greu responsabilitat pels assassinats massius a Espanya sota Franco ni per la repressió dels drets humans durant dècades de les nacions catalana, basca i gallega, i encara avui fan costat a les estructures postfeixistes de l'Espanya actual.

9. Mentre Espanya, vulnerant els drets humans, segueix oprimint Catalunya brutalment, cal preparar a l'estranger les estructures de la República Catalana. Això inclou un extens aparell administratiu i judicial, la preparació amb temps de les emissores de ràdio i televisió, el desenvolupament de la policia pròpia i de forces catalans pròpies per la defensa nacional. A causa dels esforços dominadors del seu veí

espanyol Catalunya necessitarà, com Portugal, un exèrcit permanent ben equipat, per garantir la seguretat del seu poble i de les seves fronteres.

10. Cal la formació, fora d'Espanya, d'una central de registre dels presumptes comportaments criminals de jutges, fiscals, policies i polítics espanyols, que documenti fidedignament tot el material de proves abastable i que ho pugui presentar davant d'un tribunal internacional, ja que a Espanya difícilment se'n pot esperar una investigació correcta per part de la justícia espanyola que normalment hauria de ser la competent.

I finalment, els ciutadans i ciutadanes d'Europa i del món han de prendre consciència que la crisi de Catalunya afecta també les llibertats i drets humans de tots plegats. L'atac frontal d'Espanya contra la universalitat dels drets humans afecta a totes les persones honestes que defensin els drets humans. Un país com Espanya que trepitja els drets humans d'una petita nació que hi conviu, hauria de ser aïllat i sotmès a proscripció, mentre no torni al cercle dels pobles civilitzats, que va abandonar a estirar l'octubre del 2017!